

بررسی جایگاه مسکن ایرانی در شهرسازی شهر شیراز

قاسم شایانی¹، سید رسول کشاورز²، یاسر زحمت کش³

1، 2، 3: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد داریون، دانشگاه آزاد اسلامی، داریون، ایران •

saeedno67@gmail.com

چکیده

امروزه بحث پیرامون مسکن ایرانی در شهرسازی معاصر کشور در سطح وسیعی گسترش یافته است. موضوع جایگاه مسکن ایرانی بزرگترین سهم را در این امر دارا است. که به نحوی تمام اقشار جامعه با آن در ارتباط اند. بی توجهی یا عدم توجه کافی مسکن با رویکرد ایرانی باعث شده که ارزش ها و سیمای مسکن زیر پا گذاشته شود. و مردم و شهر از حسنات آن بی بهره بمانند. و شهر شیراز با توجه به موقعیت استراتژیکی، همیشه به مقوله مسکن ایرانی توجه داشته است.

در این پژوهش سعی بر آن داریم تا عوامل تأثیرگذار در مسکن ایرانی در شهرسازی شهر شیراز مورد بررسی و میزان اهمیت آن را مشخص نمائیم و با توجه به این عوامل بتوانیم راهکارهایی را جهت استفاده بهتر ارائه نمائیم. این پژوهش با توجه به اهداف ارائه شده از نوع پژوهش های کاربردی و نیز با توجه به ماهیت و روش آن از نوع پیمایشی است که می توان از نتایج بدست آمده در این پژوهش جهت تصمیم گیری و برنامه ریزی استفاده کرد. در این پژوهش از ابزارهایی مانند پرسش نامه استفاده شده است و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار Spss استفاده شده است.

واژگان کلیدی: مسکن ایرانی، جایگاه، شهرسازی، شهر شیراز

1. مقدمه

مسکن به عنوان بستری برای زندگی انسان با سایر ابعاد زندگی او در ارتباط و کنش متقابل است. هر ناحیه مسکونی باید با توجه به ساختارهای گوناگون خانوادگی و نیازهای مکانی و اجتماعی مختلف ساخته شده و با داشتن ویژگی های فضایی و اجتماعی خاص خود، محیطی منحصر به فرد را ارائه نماید. در دهه های اخیر به دلیل افزایش تقاضا برای مسکن در ایران، تلاش های بسیاری برای تامین مسکن انجام پذیرفته ولی آنچه عموماً نادیده گرفته شده جنب های کیفی بناها در کنار فزونی کمی آنهاست (آصفی، 1395، 57).